

Пасхално послание на Негово Високопреосвещенство Врачанския митрополит Григорий

„Но сега... вашият плод е светост, а краят – живот вечен“ (Рим. 6:22).

Възлюбени в Господа чеда на светата и богохранима Врачанска епархия,

В деня на Христовото Възкресение, ден на светлина и неземна радост за всекиго от нас, за целия свят и цялото творение, празният гроб на нашия Господ и Спасител отново е нашето най-ярко и категорично свидетелство за вярата ни в тържеството на живота. За светлата надежда, с която живеем и се спасяваме, и за онази неизтощима любов, с която Бог отвека ни е възлюбил. За онази пълнота на любовта, поради която Той ни е призвал към битие – за да имаме в себе си живот (Иоан 10:10), която Сам ни е показал (Иоан 15:14-15) и която ни е завещал като най-сигурен признак за това, че сме Негови ученици (Иоан 13:35). Тази любов, която дълбоко в себе си всеки от нас има, заедно с вярата и надеждата, които пазим в нашите сърца, и днес

отново ни уверяват в нашата радост и ние ликуваме, защото, ето:

Христос възкръсна от мъртвите и за умрелите стана начатък!

Кръстът и празният Гроб на нашия Господ, слязъл от Небесата и приел човешката природа, за да я излекува от болестта на греха, да я избави от смъртта и тлението и да я обдъжи в тайнството на богочовечеството, са не само основополагащи факти от свещената история. Те са и единственият ясен и достоверен отговор на всички наши въпроси, които чисто по човешки ние никога не можем да разрешим; на всички страдания и мъчителни затруднения, с които живеем в този повреден от грехопадението на прародителите свят. Възкресението е върхът и кулминацията на цялото Божие домостроителство, на цялото богочовешко дело, извършвано в продължение на дългите и изпълнени с очаквания дни и години, столетия и хилядолетия на епохата на Стария Завет на Бога с човечеството. Във Възкресението е основанието и залогът не само за личното възкресение на всекиго от нас, но и за обновлението на цялото творение. Както грехопадението на първия Адам донесе отровата на греха и смъртта, за да зарази с нея не само човека, но и всички твари, така и с Въплъщението, Кръстната смърт и Възкресението на Богочовека Иисус Христос, Новия Адам, изгря надеждата за изцерението, за помирението ни с Небесата и за обновлението на всичко, и вече тварите „с нетърпение очакват прославянето на синовете Божии“ (Рим. 8:19).

Това прославяне е отворена възможност пред всекиго от нас, благословена от Бога наша задача и свята цел на нашето съществуване. В него Божият образ, според който сме сътворени, намира своето пълно и окончателно осъществяване – в уподобяването ни на нашия Творец (Мат. 5:48). Така ни учи Сам Господ, така проповядва и призваният лично от Него (Гал. 1:1) апостол: плодът от нашия живот да бъде „... светост, а краят – живот вечен“ (Рим. 6:22).

Мирът и любовта на възкръсналия заради нас и заради нашето спасение Господ и Спасител наш Иисус Христос да бъдат с всички нас!

Христос воскрес!

bg-patriarshia.bg